Incipiūt orationes

Magistri Johannis gerson dicende ante et post missam perceptionem q̄ꝫ sacramenti iuxta numerum die/rum septimanarum.

Domine iesu xp̄e sacer/dos summe non sum dignus per me acce/dere ad sacrum altare tuum nec auderem sed in virtute charitatis sancte ecclesie tue sponse cuius me indignuꝫ fecisti ministrum accedo offerre te eterni patris dilectissimum filiuꝫ ex parte omnium celestium terrestrium ⁊ in/fernorum oblationem hostiam ⁊ sa crificium dignissime laudis omniū in quibus summam trinitatē lauda dabilez recognoscis. ⁊ in plenā gra tiarum actionem pro quolibet bene ficio tam corp̄ali q̄ꝫ spirituali a sin/gulis creaturis atq̄ꝫ insuper effluen tem penitentiam contritionem ⁊ sa tisfactionem omnium peccatorum tam venialium q̄ꝫ mortalium. tam corp̄alium q̄ꝫ spiritualium ab origi ne mundi ꝯmissorum precipue tam̄ a me et occasione mei in sufficientē quoq̄ꝫ p̄solutionem omnium bono/rum vnquā omissorum a me et occa sione mei. Ambrosius Voce me ergo indignum seruū tuum quē nullis meis meritis. sed sola dignatōne mie tue vocare dignatus es ad officiū sacramenta le tantū mysterium ea reuerentia et honore. ea deuotōe et timore tracta re. quibus decet et oportet Intret sp̄us tuus bonus in cor meū qui so net ibi sine sono et sine strepitu v̄bo rum. loq̄uatur oēm veritatem tāto/rum mysterioꝝ Scio domine ⁊ ve re scio ⁊ id ipsum bonitati tue confi teor q̄ non sum dignus accedē ad tantū mysterium ꝓpter nimia pecca ta mea ⁊ infinitas negligentias me as Sed scio et veraciter credo ⁊ ex toto corde meo et ore et op̄e confi/teor q̄ tu potes me facere dignum qui solus potes facere mundum de īmundo ꝯceptum semine de indig/nis dignos et de īmundis mūdos et de peccatoribus iustos facis et sanctos Per omnipotentiam tuam rogo te deus meus ꝯcede mihi pec catori hoc celeste sacrificiū celebra re cum timore et tremore. cū cordis puritate et lachrimarum fonte cum leticia spirituali ⁊ gaudio celesti Sē tiat mens mea dulcedinem beatissi me p̄ñtie tue et excubias sanctorum angelorum tuorum in circuitu meo Ego enim memor venerande passi/onis tue accedo ad altare tuum li/cet peccator vt offeram tibi sacrifi/cium quod tu instituisti et offerre p̄ cepisti in commemoratione tua pro salute nostra Suscipe ergo illud sa/crificium queso summe deus pro ec clesia tua sancta. pro populo tuo q̄ adq̄sisti sanguine tuo Aufer a no/bis domine iniquitates nostras. et ignem sancti spiritus in nobis cle/menter accende Aufer cor lapideū a carne nostra et da nobis cor car neū q̄d te tieat te diligat ī te dilectet

te sequatur te fruatur. Oramus domine clementiaz tuam vt sereno vultu familiam tuaz sacri altaris tui officia pstolantem aspicere digneris Tu em̄ misereris oim̄ domine et nihil odisti eorum que fecisti. Memorare que sit nostra substantia quia tu pater noster es quia tu deus noster es Neqz irascaris domine satis neqz contineas viscera miserationū tuarum domine super multitudinez iniquitatum nostrarum. Non em̄ in iustificationibus nostris pternim' pces nostras ante faciem tuam sed in miserationibus tuis multis. Rogamus etiam te dñe pro spiritibus fidelium vt sit illis sanitas gaudiuz et refrigeriū hoc magne pietatis sacramentum sit illis plenum et magnum cōuiuium de te pane viuo qui de celo descendisti et das vitā mūdo. Peto clementiā tuā dñe vt descendat super hunc panem et calicē plenitudo tue diuinitatis. Descendat etiam dñe illa sancti spiritus inuisibilis incōprehensibilisqz maiestas sicut quondam in patrum hostias descendebat que et oblatōes nostras corpus et saguinem tuum efficiat. Panis dulcissime sana palatum cordis mei vt sentiat suauitatē amoris tui Sana illud ab omni languore vt nullā pter te senciat dulcedinem. nullum pter te qrat amorem nullam pter te amet pulcritudinem Panis sancte panis viue panis pulcer panis munde veni in cor meum. et munda me ab omni inquinamento carnis et spiritus Intra in aiam meam sana et sanctifica me interi' et exterius. Esto tutamen et otinua salus corporis q anime mee. Repelle a me insidiantes mihi hostes recedant procul a pnitia potentie tue. vt foris q intus munitus p te recto tramite ad regnum tuum pueniam vbi non in mysteriis sicut hoc tēpore agitur sed facie ad faciez te videbimus. cum reddideris deo patri regnum tuum q eris deus omnia in omnibus. Tunc enim me de te saciabis sacietate mirifica. ita vt neqz esuriam neqz sitiam in eternū Amen

Gratiarum actio post celebrationem.

Gloria tibi domine ihu xpe pissime cum deo patre et spū paclito sit tibi bnedictō sit grarum actio qui me cibasti hodie tuo sacro corpe et potasti sanguine pcioso taz indignū qui te tribuis benignum hominem ac deum totum in cibum mihi atqz potum. Amorem hunc quis enarrabit aut quis digne cogitabit. cum non egeas miserum sic diligas Et quid vel tribuere possim pro tanto munere? Omnis tua creatura in sua te laudet natura adoret et glorificet ac cessanter pdicet Sed o pissime dñe iesu quid retribuam tibi pro omib' que tam copiose tam gloriose tam magnifice tribuisti mihi misero q ingrato. O domine tu ex bnedicte passionis tue thesauro quem cuz matre tua dilectissima trigintatriū annoz circulo congregasti. rñde p me pater pauperculo i medio glorie trinitatis beatissime. quoniā aliter ad tua

inumera beneficia non possuz rñde re vnum pro mille Augustinus Per me enim domine fateor vt docuisti me nihil aliud sum qz vniuersa vanitas et vmbra mortis. ⁊ abissus qdaz tenebrosa et terra inanis et vacua que sine benedictõne non germinat fructũ quia non facit nisi confusionem peccatum et mortem. Si quid vnqz boni habui a te recepi Si quãdo steti. per te steti. si quando cecidi p me cecidi Semp in luto iacuissem nisi tu me erexisses Qui cecidi nũqz surrexissez nisi tu manũ mihi porrexisses Postquam me etiam erexisti sẽper cecidissem nisi semp me sustinuisses Sẽp perijssez nisi semper me gubernasses Sic semper domine gratia et misericordia tua preuenit me liberans me a malis hominibus oibus saluans a preteritis suscitans ⁊ muniens a futuris. prescindẽs etiam ante me laqueos peccatorz tollens etiam a me occasiones et casꝰ Quia nisi tu hoc mihi fecisses ego omnia peccata mundi fecissem Qm̃ scio domine ꝙ nullum peccatuz est ꝙ vnqz fecit homo qd ñ potest facere homo alter si desit creator a q factus est homo Sed ꝙ nõ facerez tu fecisti ꝙ abstinerem tu iussisti et ꝙ tibi crederem tu gratiam infudisti. Tu nanqz domine regebas me qui seruabas me tibi ⁊ dedisti mihi vt adulteriũ et omne aliud peccatũ nõ omitterez. Tentator defuit. ⁊ vt deesset tu fecisti locus defuit ⁊ tempus ⁊ vt deessent tu fecisti. Affuit tẽtator non defuit tẽpus ꝗz vt non cõsentirem tu me tenuisti. Venit tentator tenebrosus vt est et vt eum despicerem tu me confortasti. Venit temptator fortis et vt me non vinceret tu eum refrenasti et me roborasti. Venit temptator transfigurat us in angelum lucis . et vt non deciperet me tu eum increpasti ⁊ vt eum cognoscerem tu me illuminasti Hugo. Sic certe mihi videtur misericordissime iesu. cum tuas miseratõnes circa me attendo. ꝙ si fas ẽ dicere quodãmodo nihil aliud agas deus meus nisi vt mee saluti puideas. et ita totũ ad custodiam meam te occupatum video. quasi oim oblitus sis et mihi soli vacare velis. sẽper te paratum exhibes semper te p̃sentem offers. Quocunqz me vertero nõ me deseris. vbicunqz fuero non recedis et quicquid egero pariter assistis. Nonne ergo tibi deo iesu meo subiecta erit anima mea Nõne omnia ossa mea dicent dñe quis similis tibi. Vtinaz non cesset de cetero ab ore meo et a corde meo gratiarum actio et vox laudis. Eia ergo iesu flos matris vrginis amor nostre dulcedinis tibi laus honor numinis regnum beatitudinis Jesu sũma benignitas misericordia cordis iocunditas incõprehensa bonitas tua me stringat caritas O iesu mi dulcissime spes suspirãtis anime te querunt pie lacrime et clamor metis intime O beatum incendium O ardens desiderium O dulce refrigerium amanti. dei filium Jesu mi pie sentiam dilectõis tue copiam da mihi p p̃sentiam tuã videre gloriam. Quez tuus amor inebriat nouit qd

iesus sapiat Quam felix est quez sa
tiat non est vltra qd cupiat Mane
nobiscuz domine et nos illustra lu
mine Pulsa mentis caligine mundū
reple dulcedine. Sequar quocunqz
ieris mihi tolli non poteris cuz cor
meum abstuleris. Jesu laus nostri
generis tu vere lumen patrie tu fōs
misericordie pelle nubez tristicie no
bis dans lumen glorie Amen.

Oratio ante missam di
cenda feria tertia.

IEsu pacifice rex et amoro/
se residens in dextera pris
tui vt spōsus speciosissimus
et desiderabilis totus in quem desi
derant angeli prospicere et ad quē
aspirat sanctarū desiderium anima
rum Sicut desiderat ceruus ad fō
tes aquarum Ecce ego infirmus ad
te venio medicum efficacissimū mee
inualitudinis medicamentum. imū/
dus accedo mundandus ad te fō/
tem puritatis incōtaminabilē. Esu
riens accedo pascendus ad te panē
viuificum indefectibilez. Frigidus
sum et tepidus accedo ad te qui ig
nis spūalis es semp ardens. vt to/
tus ex te ignescam et a me ipo deffici
am Obligatus sum debitis que sol
uere p me non sum sufficiens. ad sa
crum cōuiuiū in quo tu ibus de me
us sumeris recolitur memoria passi
onis tue et mens impletur gratia ⁊
future glorie pignus datur accedo.
vt cōmensalis ac cōuiua tuus effe/
ctus p te qui diues es in omnibus
absoluer a debitis vniuersis Preue
ni ergo queso dulcis dñe iesu seruū
tuū qzqz p omnem moduz indignū
et imeritum in benedictionibus dul
cedinis tue vt ad tuum magnificuz
sacramentum digne ac deuote mc
rear accedere Tu dñe vniuersorum
in cuius conspectu omnis creatura
tanqz nihilum est et inane omnipo/
tens et misericors ac metuende de
us tu dñe nosti impfectum meum ⁊
iniqtates meas multas et magnas
tu vides. Confiteor ergo domine
et agnosco quia nimis indignus sū
vt ego tam ingratus et negligens
tam vilis et immundus tam paup et
iniustus altari tuo assistaz et te regē
glorie vnigenitum dei eterno patri
offeram et te cōtrectem atqz mādu
cem Sed o pie iesu qui te a nobis su
mi iussisti. qui mihi ordinez sacerdo
talem contulisti. et eius a me obsequ
um exigis. da ꝓpter hanc eandē tu/
am inestimabilem dignationez cha
ritatem et misericordiā erga me mi
hi gratiam vt tuum corpus et sang
uinem hodie ea reuerentia et hono
re ea diligentia et amore tractem ⁊
sumā quib' oportet et decet. Eia er
go iesu bone visita me i salutari tuo
ad gustandum in spiritu suauitatez
tuam que in hoc sacramento tanqz
in fonte plenarie latet Tuaz quoqz
pcor clementiam et specialem mihi
ad hoc imploro gratiā. vt totus in
te liquefiam atqz de nulla alia dso
latione me intromittam Ecce domi
ne deus meus creator meus redēp
tor meus iesu pie cum tali affectu re
uerētia laude et honore cū tali gra
titudine et dignitate ac amore cum
tali fide spe et puritate te hodie af
fecto suscipe. sicut te susscepit et desi

derauit sanctissima mater tua dña mea sancta Maria cum angelo euā gelisanti sibi incarnationis tue mysterium humiliter et deuote columbina vt erat voce respondit. Ecce ancilla domini. fiat mihi scdm verbuz tuum Sed heu longe a me est talis affectus et deuotio tam vehemens ardor et amor. Ideo iesu saluator benignissime quicquid mihi deest. tu suple benigne ꝑ me qui omnes ad te vocare dignatus es dicens. Venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos. Itaqꝫ ego miser homūcio innumeris vicijs onustus offero tibi omnia peccata mea et delicta q̄ cōmisi coram te et sanctis angelis tuis a die quo primo peccare potui vsqꝫ in horam hanc sup altare tuuz vt tu pariter incendas et cōburas igne charitatis et sanguine tuo calido qui igne amoris feruet et ebullit tanqꝫ fortissimo lixiuio conscientiam meam emūdes vniuersas peccatorum meorum maculas deleas. Ita vt imago tua plene in me reformetur et anima mea misera omnem decorem suum ꝑstinum ac nitorem quez peccando heu amisit recipiat Ubertinus Tu enim zelotyp⁹ animarum sponsus doloribus et angustijs te totum reliquisti et te totuz ꝑ cineres maliciaruz infudisti vt faceres de te lauacrum vt posses delere et lauare turpitudinem peccatoꝝ nostrorum Hoc salutare lauacrum renoua hodie nunc in altari O iesu candor lucis eterne queso vt coruinam meā pellem preterite vite totaliter aduras ⁊ expurges ac splendescere animam meam facias in conspectu eterne glorie En cōmitto me nunc vite tue resigno me manibus tuis Age nunc ꝑm dulcem bonitatē tuam non ꝑm meam maliciam ⁊ iniquitatez qui es in eternū misericors et benedictus in secula Amen

Gratiarum actio feria tertia.

O Domine sancte pater omnipotens eterne deus tue tremende immenseqꝫ maiestati refero gratias q̄uis viles et exiles ⁊ impares tuis beneficijs. sed quales habet mea fragilitas offero q̄ me indignum peccatorē saciare dignatus es precioso corpe et sanguine domini nostri iesu xp̄i filij tui. Et p̄cor te domine ꝑ eandem paternā pietatem tuam. vt hec cōmunio salutaris non sit mihi reatus ad penā sed intercessio salutaris ad veniam sit mihi armatura fidei et scutuz bone voluntatis. sit omnium viciorum meorum euacuacio concupiscentie ⁊ totius libidinis exterminatio. charitatis castitatis pacientie humilitatis ⁊ obedientie omniumqꝫ virtutū ac totius sanctitatis augmentatio. contra omnes insidias inimicorum meorum tam visibilium q̄ꝫ inuisibilium firma defensio. motusqꝫ vicōꝝ meorum tam carnalium q̄ꝫ spiritualiuz perfecta quietatio. in te solo vero ac summo bono firma adhesio. atqꝫ mei finis felix cōsummatio Et p̄cor vt ad illud cōuiuium digneris me ꝑducere vbi tu ip̄e es sāctl. tuis

lux vera sacietas plena iocunditas consũmata felicitas perfectaq; gaudium permanens in secula seculorum Amẽ. **Augustinus** Sed o clementissime pater de hac cõmunione gratie tue desperare vticq; potuissem ꝓpter nimia peccata mea et infinitas negligentias meas que quotidie et indesinenter ago corde ore et ope et oibus modis quibus humana fragilitas peccare potest. nisi verbum tuum deus caro fieret et habitaret in nobis. Sed desperare iam non audeo quoniam subditus ipse tibi vsq; ad mortem tulit chyrographum peccatorum meorum et affigens illud cruci peccatum crucifixit et occidit mortem In ipso autem securus suspiro qui sedet ad dexteram tuaz et interpellat pro nobis cum ostensione vulnerum que pro nobis ꝓtulit in cruce Eia ergo iesu dulcis memorie quid digne tibi retribuam homo miser et inanis et vile figmentum Nam etsi me milies et milesies milies rependere possim quid sũ ad deum miser ego quantum teneor diligere te. **Hugo** Que nancq; pro salute mea facere debuisti et non fecisti? Utinam recolere possim ea quõ mihi expedit q; quo modo tibi placet Nam idcirco mihi tanta bona dedisti. tam dura et indigna ab vtero matris. vsq; ad mortem sustinuisti. vt semp ea in memoria habeam. et nunq; a tuo amore corpe/ scam. **Ubertinus** En aspicio in te q; attẽdo q; in omnibus membris tuis singularibus tormentorum pro me excruciatus es generibus. Video q; non est punctus in corpe tuo qui singulari nõ sit repletus dolore absq; eo q; intrinsecus latet Quicquid o bone iesu fecisti et sustinuisti p actũ extrinsecum. licet sit multuz et valde multum. est tamen pusillum ad tui interni amoris et doloris cõparatũ excessum. En ego respicio vniuersũ mundum istum. et nihil considero in eo qd̃ mihi non seruiat. Omnis natura ad hunc finem cursum dirigit vt obsequijs meis famuletur et vtilitati deseruiat meisq; oblectamentis pariter et necessitatibus secundũ affluentiam indesinentem occurrat hoc celum. hoc terra. hoc aer. hoc mare cuz his que in eis sunt vniuersis explere non cessant. Et hoc q̃dẽ cõmuniter cum omnibus accepi. ea vero que mihi singulariter dedisti quis numerabit. O quot et quanti boni sunt qui minus me acceperũt. Alios coetaneos meos in tenebris ignorantie dereliquisti. et mihi pre illis sapientie lumen infudisti Tu dedisti verius agnoscere te. purius diligere te firmius credere in te ardẽtius sequi te. Sed o quot iam perierunt qui omnia mecum acceperunt sed amissa iterum mecum recipe nõ meruerunt Plus ergo istis omnib' dilectus sum quia mihi tam benigne amissum redditur quod illis perditum tam destricte negasti. Denicq; vt mundum relinquerez tu inspirasti. tu mihi locum hunc preparasti in quo mihi fecisti nomen grande

iuxta nomen magnorum qui sūt in terra Quō vtiq; potuisti sapientia dei misericordius mecum agere aut me ad te diligendum dulcius et efficacius inuitare. Idcirco bone iesu pulcerrime domine dulcis et miseri cors super omnia diligende benedicant te ex pte mei precor incessāter et magnifice omnia que sunt in celis et in terra et in mari et in omnibus abyssis de omnibus q̄ p omnibus donis beneficijs et prōgatiuis et gratijs quibus me pauperez et p omnē modum indignum verminculum p mille milibus alijs meliorbus ditasti q̄ ornasti. pro omnib' insuper amarissimis doloribus corporalibus et spiritualibus quos vnq̄ pro me sustinuisti.

Ancelmus Plus siquidem debeo q̄z me ipsum totum. sed nec plus habeo nec hoc ipsum possum reddere per me totum Trahe tu domine in amorem tuum hoc ipsum totum // Totum quod sum tuum est conditione. fac totum tuum dilectione Ecce domine coram te ē cor meum. Conatur sed non potest. fac tu quod ipsum non potest. Admitte me intra cubiculum amoris tui. fac me ibi gustare per amorem quod sentio per cognitionē. sentiam p affectum quod sentio p intellectum.

Augustinus Si autem est in me superflui aliquius appetitio imo quia est. tu ipse me munda et fac idoneum ad videndum et diligendum te Ceterum de salute corporis q̄z diu nescio. quid mihi vtile sit tibi cōmitto. Tantum hoc oro vt me penitus conuertas ad te nihilq; mihi repugnare facias ad te tendenti Exaudi me deus meus pater me' rex me' causa mea spes mea domus mea patria mea salus mea lux mea vita mea Qui viuis et regnas eternaliter Amen.

Oratio ante missam feria quarta.

Ad missam dulcissimi conuiuij tui domine rex angelorum ego peccator accessurus vereor ac contremisco cor habens multis maculis aspersum. cor non caute custoditum et linguam non pure obseruatam. Et quidem cum peccatricis mee conscientie liburn reuoluo. vestem innocētie graiter conscissam inuenio. vulnerum meorum cicatrices quas ex consensu fragilitatis et conscientie mee aduersarius in me fixit magis corruptas q̄z sanatas aspicio Inde miser inter angustias deprehensus quid eligam ignoro Scio enim et recordor verba tue reuerende veritatis. quibus exhortatus es nos dicens.

Nisi manducaueritis carnem meaz et biberitis meum sanguinem non habebitis vitam in vobis. Sed ꝓter graues et multiplices excessus meos absterrent me verba apostoli tui dicentis. Qui manducat carnem domini et bibit eius sanguinem indigne. iudicium sibi manducat et bibit. O pia diuinitas O tremenda maiestas O ineffabilis vnio O inexcogitabilis sanctitas. quo ibo a spiritu tuo et quo a facie tua fugiam? Siquidez corda scrutaris conscientiarumq; secretissima nuda et aperta intueris. Ad te ergo fontem misericordie lauandus percurro. ad te pium samaritanum infirmitatis humane singularem medicũ sanandus festino ad te cõfugio et quem iudicem sustinere nequeo saluatorem habere suspiro Tibi domine plagas meas ostendo. tibi verecundiam meam detego. Video peccata mea magna et multa. et timeo. video suauitatem et misericordias tuas multas quarum non est numerus et sperare audeo Respice domine Jesu xpe rex eterne homo crucifixe propter hominem. respice sacrosanctam et virgineam carnem tuam clauis confixaz. lancea perforatam. verberibus miserabiliter flagellatam. Recordare sacrosancti sudoris tui quasi gutte sanguinis in terram decurrentis. Hec omnia et multa alia plura pro me te sustinuisse memento. Illa ergo pietas que se traxit et vicit vt in statera glorio se crucis totius mundi peccata liberares. ipsa te cogat pietas q̃ moueat clementia vt miserearis mihi miseriis pleno. tu qui nũquam manare cessabis fons miserationis. Salue salutaris victima pro me et omni genere humano in patibulo crucis oblata. Salue nobilis et p̃ciosissime sanguis de latere crucifixi domini profluens et totius veteris et noue culpe maculas abluens Dufer ergo a me clementissime iniquitates et offensas vt purificato corpore et spiritu merear degustare sancta sanctorum. Sitq; mihi hodie et quotidie hoc venerabile sacramentum contra hostiles insidias inexpugnabile presidium vt hoc salutari viatico refectus lubricas huius vite vias immaculato calle transire merear. et ad te panẽ et dominum angelorum sine impedimento diabolice accusationis valeam peruenire. per te domine qui nos creasti cum non essemus. et liberasti cum perditi fuissemus. Qui viuis et regnas cum deo patre in vnitate spiritussancti deus Per omnia secula seculorum Amen.

Oratio ad virginem Mariam

ET tu superbenedicta ꝟgo Maria in cuius castissimis visceribus superueniente igne spiritussācti coctus est panis iste panis inq̄ꝫ angelorum panis cōfirmās cor hominis age gloriosa tua intercessione et vberum tuorum. ostensione omniūqꝫ thesauroꝝ crucifixe vite iesu dilectissimi filij tui aꝑtione qui in manibus tuis sunt atqꝫ apertione thesaurorum meritoꝝ tuorum Tuum enim bonum cōmune est omnium. vt dignus per omnē modum efficiar et sim in eternum cōsecratione immolatione atqꝫ ꝑceptione virtuosissimi corporis et sanguinis iesu filij tui sacramenti

Oratio ad omnes sanctos.

OMnes sancti dei quibus deus eternus epulas p̄parauit in cena sua dulcissima p̄sentia sua p̄cor orate pro me sceleratissimo omnium peccatorum. vt in azymis synceritatis et veritatis vobiscum epulari merear nunc ⁊ in futuro Amen

Gratiarum actio post celebrationē feria quarta.

GRatias tibi ago domine iesu xp̄e pijssime qui tam copiose preuenisti me in benedictōnibus dulcedinis tue q̄ꝫq̄ꝫ ꝑ omnem modum indignum et immeritum. Dilexisti nanqꝫ me antequam diligerem te vnice amor meus. Dixisti em̄ veritas antiqua. Delicie mee esse cum filijs hominum. Bonauentura. Eia ergo q̄ꝫ amabilisē circa nos dilectio tua iesu rex admirabilis qui tantum videris hominem dilexisse vt ab ipso non valeas separari. Unde qui ascensurus eras ad dextram patris tui. homini potestatem hanc dimisisti vt cum velit te habeat in altari hanc potestatē ei antequam mori inciperes tribuisti ne amittere te timeret O lux antiquissima que lucebas ante omnem lucem in omnibus sanctis eternitatis antique cui nuda et aperta erāt omnia antequam fierent Nonne homo putredo et filius hominis vermis Nonne vniuersa vanitas om̄is homo viuens Et dignum ducis super huiuscemodi aperire oculos tuos et adducere eum tecum in iudicio Lux que odio habes omnez maculam vtpote mundissima et immaculata. que tibi delicie cum homine que conuentio lucis ad tenebras. Ubi sunt delicie tue in homine vbi reperias delicias dilectionis tue. Mundum cenaculum decet te mundans virtus que nūquam non mūdis cordibus videri potest. multo magis nec haberi in homine. Ubi templum tam mundum vt suscipiat qui regis mundum Quis potest facere mūdū de imundo ꝯceptū seine Nōne tu qui solus es mundus Ab

immundo enim quis mundabitur?
Nam ſm legem quam dediſti patri
bus noſtris tenebroſaz quicquid te
tigerit immundus imundū erit Om
nes enim nos tanqz pannus men/
ſtruate de maſſa corrupta et immū
da venientes. maculam imundicie
noſtre quam celare ſaltem tibi qui
oia vides ñ poſſum' frōte portam'
Qua ꝓpē mūdi eſſe ñ poſſum' niſi tu
mundaueris qui ſolus es mundus
Hec autez domine conſiderans pa
uesco et obſtupeſco ꝙ ego tam im
mundus peccator te fontez purita
tis contrectaui et ſuſcepi hodie i al
tari Ecce enim moyſes famulus tu
us arcam ex lignis imputribilibus
fecit quā ⁊ mūdiſſimo veſtiuit auro
vt tabulas legis in eis poneret. Et
ego putrida creatura quomodo au
ſus fui te conditorem legis ac vite
datorem tam facile ſuſcipere? Nec
niſi in his tantis immundicijs meis
aliquod mihi foret adminiculuz tu
um. deſperarem Sed ſpes mihi ſub
eſt de te mitiſſime ꝓnceps deus me
us. et conſideratio multitudinis mi
ſerationum tuarum que apud te ſūt
ſubleuauit mentem meam. et ꝓcedē/
tia ſigna miſericordie tue q̄ me ātē/
quaz naſcerer ꝓuenerunt et nūc ſpe
cialius in me effulſerunt et de futu/
ris benignitatis tue melioribus et
ꝓfectioribus muneribus que tuis a
micis reſeruas ſpem meam admo/
nent vt in te letetur domine de leti
cia mea ſancta qui ſemp letificas iu
uentutem meam. Adiuua ergo me
domine deus meus ⁊ da leticiaz in
corde meo. Mane in me vt vidaz te
Angusta eſt mihi dom' anime mee
quouſqz venias ad eam vt dilatet
a te Ruinoſa eſt refice eaz. habet ea
q̄ offēdūt oculos tuos. fateor ⁊ ſcio
ſed quis mundabit eam. aut cui al
teri clamabo Ab occulti. meis mun
da me domine! Fac me queſo dulci
ieſu xp̄e bone amore tuo ⁊ deſiderio
tuo deponere onus carnalium deſi
deriorum catenam concupiſcenci/
arum Dominetur ergo anima car
ni. anime ratio. rationi gratia tua. ⁊
me tue exterius et interius ſubde vo
luntati. Anſelm' Deus in te pono
ſpem meam ſuper te iacto curā me
am. imo tibi iacto animam meam.
hoc eſt ꝙ a me magis exigis Suſci
pe eam tibi iactatam. habe eam tibi
proſtratam. Cuſtodi eam cum dor
mio. ſerua eam cum aliud facio. Vi
de eam cum aliud cogito Secure e/
am tibi cōmendo. Scio nanqz qd̄
plus q̄z ego me diligis. Si autē do
mine vellem diſcurrere per oia dile
ctionis tue beneficia erga me deſice
rem. quia nec bona nature nec bo
na fortune. nec bona gratie. nec bo
na glorie ſi linguis hominuz loque
rer et angelorum exprimere valerez
Hugo. O quantum dilexiſti me pre
ceteris o quot et quales in cōpara
tione mei abiecti ſunt. qui hanc que
mihi a te data eſt gratiaz conſequi
non potuerūt! Eia ergo q̄z magno
debito obligatus ſum charitatiue
ieſu. multum nimis accepi et nihil a
me habui ⁊ pro his oibus ñ habeo
qd̄ retribuā tibi niſi tm̄ vt diligam

Nam quod per dilectionem datū ē nec decentius nec melius q̄ꝫ per dilectionem rependi potest Bernardus Diligam ergo te obsecro dñe fortitudo mea. dñs firmam̄tū meū ⁊ refugiū meum et liberator meus dñe quicquid optabile atqꝫ amabile dici potest deus meus diligam te etsi quantum debeo non possum. vltra tamen q̄ꝫ possim non vis vt diligam Potero vero plus tibi donare pius dignaberis. nūq̄ꝫ tamen ꝓ vt dignus haberis. Qui viuis et regnas deus Per omnia secula seculorum Amen.

Feria quinta ante missā

Oratio bona

Unigenite iesu xp̄e fili dei viui quis digne valeat laudare multitudinem benignitatis tue pro eo q̄ tu humanum gen⁹ non auro vel argento sed inestimabili ꝓprij cruoris p̄cio redemisti. Et ad confirmanduz eiusdem redemptionis sanctitatem et perpetuo solidandam in nouissima cena tua quā ante passionem tuam cum discipulis tuis celebrasti cunctis vsqꝫ in finem seculi fidelibus sacramentum corporis et sanguinis tui celebrandum et in memoriam tue passionis accipiendum cōmendasti dicens Hec q̄tienscūqꝫ feceritis in mei memoriam facietis. vt tuorum corda fidelium totiens flamma dilectōis tue accenderet. quotiens acciperent pignus tue dilectionis. Eia ergo dulcissimum amicum pre omnibus dilectis graciosissimo honore suscipiendum quem hodie in sacro altari desidero deuotissime suscipere. Tu scis indignitatem meam infirmitatem quoqꝫ ⁊ necessitatez quas patior in quantis vicijs heu iaceo. quam sepe sum grauatus temptat⁹ turbatus et inquinatus. Pro remedio ad te venio pro consolatione et subleuamine te deprecor. Ad omnia scientem loquor cui manifesta sunt omnia interiora mea. et qui sol⁹ potes me plene curare et consolari Tu scis quibus bonis indigeo pre omnibus et quam pauper sum in ꝟtutibus Itaqꝫ bone iesu qui replesti hydrias bn̄dictionibus tuis veni ⁊ imple sitim meam gratia tua. et qui satiasti quinqꝫ milia hominum de quinqꝫ panibus imple esuriem meam de mensa bonitatis tue. Grex tuus electus omnium sanctorum qui placuerunt ante te qui viuunt in paradiso et exaltant ipsi deprecentur pro me exaudies quoqꝫ eos et saluabis me obsecrationibus eorum. Xp̄e iesu saluator me⁹ veni ⁊ irriga cor meum aridum rore gratie tue: Quemadmodum terra dum seritur non valet generationes suas enutrire nisi a bonitate tua fuerit visitata. sic nec cor meum cogitare valet que tibi sunt placita absqꝫ gratia tua et fructificare fructum iusticie. Ecce enim nascencia terre enutrit pluuia desuper veniens et arbores florum varietate depingit.

Sic etiam ros gratie tue mentem meam impinguat et floribus compunctionis et humilitatis ac patiētie ceteraq; virtutū que sācte vite cōgruūt eaz adornet. Assimilata est enim mens nostra infirmissima ligno nup plantato qō semp indiget firmitate et illuminatione gratie tue. Amator hominū benignissime qui posuisti terminū mari verbo p̄cepti tui. pone etiam virtute tui sacramēti terminum cordi meo vt nō declinet ad dexteram neq; ad sinistrā a pulcritudine tua. Qui aquam in deserto tribuisti populo nō credenti sed contradicēti. da mihi cōpunctionem p gratiam tuaz q oculis meis lacrimas vt defleam diebus ac noctib⁹ dies vite mee cum humilitate q charitate ac puritate cordis. da mihi petitionem meā et facito apud me mansionem cum benedicto p̄re tuo in hac die aduentus tui quia tu solus p̄rector vite mee es iesu vnigenite splendor patris eterni verbū tuum aperuit oculos ceci ex vtero nati. missusq; est ad syloā statim post reseratione oculorum carnalium. spirituales oculi eius et interiores illuminati sunt vt te saluatorem suum et medicū sine metu aliquo deuz dei q; filium et p̄dicaret et credēt. Illumina etiam interiores oculos nr̄os dominator domine vt te iugiter diligamus tibiq; confiteamur. q charitate potius quā necessitate omnes voluntates tuas p̄ficere valeamus. Nam etsi p̄cul est a nobis syloa q̄ missus est cecus. sed preciosus calix sanguinis tui plenus vita et lumine nobis in proximo ē. et tāto p̄pinquior quā to qui accesserit fuerit purior. hoc ergo nobis presta misericors deus iesu x̄pe vt pleni gr̄a tua et illuminatione scientie tue cuz fide et sanctificatione accedamus ad calicem tuum. vt p̄ficiat nobis in peccatorum nostrorum remissionem tā mortalium q̄ venialium et spiritualium. non ad cōdemnationez in die iudicij. quia quicunq; mysterijs tuis indignus accesserit suaz animaz ipse condemnat. non se castificās vt te celestem regem atq; immortalez sponsū in sui pectoris purissimo suscipiet thalamo. In me itaq; peccatore demonstra ineffabilem misericordiam tuam et fac me p̄ticipem latronis illius qui per vnum verbū heres paradisi effectus est. Precor te p miserationes tuas dulcissime iesu refice esurientem mendicum tuum. Intra in animam meam coapta eā tibi vt possideas eam quam fecisti et refecisti. vt habeam te velut signaculum sup cor meum. Ita vt nullis adulterinis amoribus seu delectationibus pateat locus. Et cōmitto me ieffabili bonitati tue veni age mecum misericorditer sicut sepius operatus es cum sanctis tuis mirabiliter. Qui viuis et regnas.

Gratiarum actio feria quinta.

Orōnes dicende ante et post missam

GRatias tibi ago dñe Jhesu xpe creator angelorum et hominum. qui ad declarandam toti mundo claritatem tuā cenam parasti magnam In q̄ non agnus typicū sed tuus sanctissimū corpus et animam et sanguinē posuisti manducandum letificans omnes fideles cōuiuio sacro et calice inebrians salutari. in quo sunt oēs delicie paradisi. et epulantur nobiscum angeli sancti sed suauitate felicior. Tu domine vniuersorum q̄ nullius indiges voluisti p sacramentum tuus habitare in nobis. cōserua cor meum et corpus meum immaculatus vt leta et pura conscientia sepi⁹ tua valeas celebrare mysteria et ad me am perpetuam suscipe salutem que ad tuum precipue honorē et memoriale perenne sanxisti et instituisti O ineffabilis gratia O ammirabilis dignatio O amor immensus homini singulariter impensus Sed q̄d retribuā dño pro gratia ista p charitate tam eximia Vere non est aliud quod gratius donare queas q̄z vt cor meum tibi domino meo iesu totaliter tribuas et intime coniūgā Eia hoc oro hoc desidero vt tot⁹ tibi vniar. et tibi cor meum ab omnibus rebus creatis abstraham. magisq̄z p sacram cōmunionez ac frequentem celebrationem celestia et eterna sapere discam Ob domine deus quando ero totus tecum vnitus et absorpt⁹. meiq̄z totaliter oblitus Tu in me et ego in te et sic nos pariter in vnum manere cōcede Vere enim tu es dilectus meus electus ex milibus in quo cōplacuit anime mee habitare omnibus diebus vite mee. Augustinus Sed heu q̄z lōge pegrinor exclusus a te. Nunc vero pietate humili redeuntem ad te expurga a consuetudine mala et ꝓpicius esto peccatis confitentis tibi et solue vincula que feci mihi O ihū sūme bone pulcritudo pulcrorum omnium O vera veritas suspirent tibi intime medulle anime mee et sapiat dulcedinem tuam cor meum de⁹ meus Recordor in gratiarū actōne miserationes quib⁹ eripusti me ab omnibus vicijs meis pessimis vt dulcescas mihi super omnia et amem te validissime et amplexer manus tuas totis precordijs meis. et eruas me ab omnibus temptationibus vsq̄z in finem Perfundantur dilectione tua omnia ossa mea. et dicant dñe quis similis tibi. Disrupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis. dicam Et responde mihi et dic anime mee salus tua ego sum Xpe ihu adiutor meus et redemptor meus efficе a me omnem suauitatez mūdanorum. et intra pro eis tu omni voluptate dulcior En domine ihu ego pusillus seruus tuus tu me posside et nequaq̄z deserens cepta tua consūma iperfecta mea Tibi subdita ē anima mea. et infirmitas mea nota est tibi. Trahe me post te vt currat vita mea in amplexus tuos nec auertatur donec abscondatur in abscondito vultus tui Dulcerrime ihu rogo per illam sacratissimam effusionem preciosi sanguinis tui quo sumus redempti. da mihi cordis con

tritionem et fontem lachrymarū p
cipue dum preces meas et oratōes
tibi offero. dum tue laudis psalmo
diam decanto. dum beneficia tua
recolo. dum sacro altari tuo licet in
dignus assisto cupiens illud offerre
et sumere mirabile et celeste sacrifi /
cium omni reuerentia et deuotione
dignum. quod tu domine deus sa /
cerdos immaculate instituisti et su /
mere precepisti in cōmemorationez
tue charitatis mortis scz et passio
nis pro nostra salute pro quotidia
na nostre fragilitatis reparatione
Eia confirmetur mens mea intra tā
ta mysteria dulcedine presentie tue.
sentiat te sibi adesse. et letetur corazz
te Ignis qui semper luces. amor q̄
semper ardes. dulcis xpe bone iesu
lumen eternum et indeficiens. pais
vite qui nos reficis. et in te nūquazz
deficis. comederis quotidie q inte /
ger semper manes resplende mihi.
arde in me. illumina et sāctifica. vas
tuum omni malicia euacua et imple
gratia tua et plenum cōserua vt ad
salutem anime mee manducem cibū
carnis tue quatenus manducando
te viuam. de te vadam. per te perue
niam ad te. repausem in te O dulce
do amoris et amor dulcedinis co
medat te cor meum q nectare amo
ris tui repleātur viscera anime mee.
Impingua et succende eam tua di
lectione. tuo consilio et amore lāgue
at cor meum liquefiat anima defici
at caro mea Utinam sic viscera ani
me mee dulci feruore tue dilectōnis
exardescant vt viscera carnis mee
exarescant Utinam sic intima spiri
tus mei dulcedine tui affectus ipin
guarentur. vt medulle corpis mei
exsiccentur O iesu amor meus et de
siderium qui viuis et regnas per in
terminabilia secula seculorz Amen.

Feria sexta ante missaz

oratio.

Ecce benignissime dne iesu
fili dei viui ego miser et in /
dignus peccator memor sū
tā inestimabilis charitatis tue quā
humano generi exhibuisti q̄ nascēs
ex Maria virgine homo fieri volui
sti. exemplo sanctissime ouersatōnis
tue et verbi predicatione viam eter
ne salutis nos docuisti innumeros
dolores ac labores q iniurias pro
nobis ptulisti. multa dura q indig
na passus q etiā crucifixus et mor
tuus es ꝓpter nos vt ab eterna mor
te redimeres nos Insup vulnerat⁹
lācea militis tuū pciosissimū sāgui
nē copiose in remissionē q absolutō
nē peccatorz nrorz de tuo pissimo
latē effudisti Qui etiā ad ppetuā tā
te charitatis memoriaz in cena tua
vltima trāsitur⁹ de h mūdo ad prez
venerabile et salutiferum tui corpis
sacrm instituisti. q in eodē sacro te
ipm cibū q potū salutarē aiarz nra
rum nobis preparasti et sumendum
imperasti. dicens Accipite et come
dite ex hoc omnes Qui etiam id ip
sum venerandum sacrm p famulos
tuos pbyteros in altari quotidie
conficiq in eodem sacramento tu ip
se per mysterium pro nobis iterum
pati et manibus eorūdē pbyterorz
p singulos dies p salute nostra in

tui memoriam offerre disposuisti: Tante ergo dilectionis tue memor intendo facere quod tu domine fecisti tunc. et a nobis famulis tuis presbyteris fieri voluisti. ⁊ quod ecclesia tua sancta te auctore instituit fieri volens Sed te operante consecrare seu conficere corpus et sanguinem tuum suo loco et tēpe canonis misse nr̄e et offerre te dn̄m deum et saluatorē meū cū aptis defluentibus vulnerib⁹ tuis deo pr̄i tuo tibiq̄ et spūisancto in memoriā pijssime mortis tue. imo oim amarissimoruz doloꝝ tuoꝝ corpaliū et spūaliū q̄s pro nobis miseris redimēdis informādis et inflāmādis ab instanti cōceptōis tue in vtero virginis mr̄is tue vsq̄ ad mortē crucl. magnis ardoribus amore nr̄o crebrius sustinuisti In memoriā insup gloriose resurrectōis tue et admirabilis ascēsionis tue. ⁊ ad gloriam et ad honorē sūme trinitatis. ⁊ ad venerationē et cōgratulationē bn̄dicte mr̄is tue totiusq̄ celestis curie. pro gratiaꝝ actōe oim bn̄ficioꝝ tuoꝝ. pro ɔtritione pn̄ia ⁊ satisfactōe oim peccatorū ab origine mūdi cōmissoꝝ Et ꝓ pace ⁊ salute ecc̄e tue sancte militantis viuentiū et defunctoꝝ. Accedo ergo licet vere indignus ad altare tuū sanctū dn̄e vbi etiam te miserante recipe cupio te dn̄m deū saluatorē meū in tui memoriam ⁊ infirme aie mee medicinam q̄ es p̄dulcissimus cibus et potus dignissim⁹ matris tue sanctorū quoq̄ angelorum tuorū ac oim beatorū Sed cōfiteor tibi dn̄e iesu xp̄e ⁊ bn̄dicte mr̄i tue sp̄ gloriose virgini Marie. sc̄o angelo meo ac oibus supnorū spirituum ordinibus Johanni baptiste. sanctl. apl̄is. ac oibus sanctis tuis ꝙ nūquam dignus et heu nequaq̄ pat⁹ sū suscipe agnū imaculatū dei in taz imundū ⁊ imp̄paratuz cordis ⁊ corporis mei hospiciuz ꝓpter inumera peccata mea quibus te dn̄m meum a puericia mea vsq̄ nunc ad iracundiam prouocaui et meam ɔscientiā pollui ⁊ grauaui Peccaui heu ɔtra mādata multipl̄r trāsgrediēdo Peccaui heu ɔtra sacr̄a ecc̄e multipl̄r ea indigne sumendo tractando ⁊ ministrando ⁊ contra ius scriptum variis modis agendo Peccaui. heu multipliciter contra professionem ⁊ ordinem meum ac contra. vota monastica. corde ore opere ⁊ omissione. Confiteor tibi domine ꝙ interiora mea ⁊ exteriora a planta pedū meorum vsq̄ ad verticem capitis mei varijs iniquitatibus ⁊ peccatis ac multipliciter inquinata sunt ⁊ resp̄sa Adhuc confiteor tibi domine et grauiter me accuso coram te de vniuersis et singulis peccatis a me et occasione mei cōmissis ⁊ de omnibus bonis a me ⁊ occasione mei omissis contra te contra proximos contra ordinem meuz et contra me ipsum. non sum ita cordialiter contritus neq̄ tam plene et distincte cōfessus neq̄ per condignam penitentiam emendatus sicut mihi expediret ad salutem tibi. congrueret ad honorem Sed indulgentissime dn̄e

qui venisti populū tuū saluū facere a peccatis eoꝝ. cui ꝓpriū est misereri sp̄ ⁊ pcē. q̄ dixisti ore tuo bn̄dicto petite et accipietis. qui misertus es dauid ꝓphete adulterātis ⁊ occidē tis. q̄ misertus es Petri apl̄i negan tis te et amare flentis. q̄ misert⁹ es. Marie magdalene tuos bn̄dictos pedes suis lachrymis rigātis. q̄ mi sertus es latronis sero penitenti. q̄ mulierē in adulterio dep̄hensā con dēnare noluisti. q̄ innumeris pc̄cori bus te hūiliter inuocātib⁹ pc̄corum veniā prestitisti. te dn̄e ꝯtrito ⁊ hu/ mili corde rogo vt me tā indignum pc̄corē nō sp̄nas ꝓpter inumerosita tē et magnitudinē peccatoꝝ meoꝝ ꝫ ꝓp̄ infinitū meritū toti⁹ crucifixe vite tue ac ꝓp̄ merita et p̄ces bn̄di cte mr̄is tue et oim sc̄oꝝ oia pecca ta mea q̄bus irā tuā promerui mihi misericorditer dimitte. Et fac me q̄/ so tuū sacr̄m tā deuote tractare et sumere vt cōsequi merear virtutem declinādi a peccatis. gr̄am sectādi qd̄ rectū ē in ꝯspectu tuo. pacē verā et finē bonū et iugit̄ tue ꝓtectōnis ꝯsiliū et auxiliū. et post hāc miseram vitā fac me tue redēptōis ꝑticipez Insup̄ misericorditer respicē digne ris illos et illas ꝓ q̄b⁹ te spāliter of ferre ꝓpono. vt bonos confirmes. malos ab errore reuoces. afflictos consoleris. tentatos eripias. discor des in bono cōcordes. purgandos a purgatorio libēs. ⁊ oēs fideles adhuc viuētes in viā salutis eterne dirigas. ac oib⁹ fidelib⁹ defūctis ꝓ quibus orari velis requiem et lucē perpetuam tribuas

Post missā gratiarum actio feria sexta Ancelm⁹ ⁊ Aug⁹

Gratias tibi dn̄e pr̄ oīpotēs eterne de⁹ referat oīs ligua ꝓ sup̄abūdātia pietatis tue q̄ vnico filio cordis tui nō pep̄cisti sed pro nobis illū tradidisti in mor tē vt tātū tā q̄ꝫ fidelē aduocatū ha berem⁹ in celis corā te Respice ergo dn̄e sc̄e pr̄ de sāctuario tuo et excel/ so celoꝝ habitaculo tuo. et intuere hanc sacrosanctā hostiā quā tibi of fert magn⁹ pōtifex nr̄ sanctus puer dn̄s iesus xp̄us pro peccatis fratꝝ suoꝝ. et esto placabilis sup̄ multitu dinē malicie nr̄e. qꝛ vox sanguinis fr̄is nr̄i iesu clamat ad te de cruce. Quis ē em̄ dn̄e q̄ pendet in ea. pepē dit inq̄ꝫ qꝛ p̄terita q̄si pn̄tia corā te sūt. Respice dn̄e in faciē xp̄i tui q̄ ti bi vsq̄ꝫ ad mortē factus est obedi/ ens. nec recedāt ab oculis tuis in ꝑpetuū cicatrices ei⁹ vt memineris quantā ꝓ peccatis nr̄is satisfactio nē susceperis ab eo. Utinā dn̄e appē derent̄ in statera pc̄ca nr̄a q̄b⁹ irā tuā meruim⁹ et calamitas quā pro nobis pass⁹ ē innocens filius tuus. Certe hec grauior apparebit ac ma gis digna vt ꝓp̄ ip̄am effūdas mi sericordiā tuam sup̄ nos. q̄ꝫ sit vt ꝓ illis contineas in ira misericordias tuas. O dn̄e sc̄e pr̄ n̄ cōpareo in cō spectu tuo vacu⁹. qꝛ q̄cquid quōdā fili⁹ tuus dū in mūdo esset fecit pro me fecit. et q̄cquid opatus ē mihi opatus ē. qꝛ nulla mala cōmisit et nulla bona p̄termisit facē. Eius obse

cro obediētia excuset inobediētiam meā Ei⁹ hūilitas supbiā meaz. eius patientia irā meā. ei⁹ abstinētia sup fluitatē meā. ei⁹ benignitas maliciā meam. ei⁹ pfectio ipfectōnez meam mortē illi⁹ morti quam mereor obij cio. penis ipsi⁹ penas mihi debitas a me repello Etiā quidē fateor ñ fe ci dignaz pñiaz nec plenā egi satis/ factōez sed qđ mihi defuit iesus ꝓ me adipleuit Debui quidē ampli⁹ ɔtristari penitendo. ꝫ aia ei⁹ ꝓ me tristis facta ē vsqz ad mortē Debui pl⁹ supplicare orando. ꝫ hic pro me fact⁹ in agonia ꝓlixius orabat. et sudore sanguineo defluebat Oporte bat me meli⁹ satisfacē emendando. ꝫ iesus ꝟbo factisqz satisfecit pro me moriēdo. Etsi ego meritis meis saluari dignus nō sū. tñ qr membꝝ iesu credēdo fact⁹ sū. ab eo amplius separi ñ possū Hac fide hac pietate subnixus dign⁹ q̄dez ñ ꝑ me. sed ꝑ dñicā cōfido grāz saluari me posse Ecce aduocat⁹ me⁹ apud te deum ⁊ pr̄em. ecce pōtifex sūm⁹ q̄ alieno nō eget expiari sāguine qr ꝓprio ꝑful/ get ꝑfusus cruore. ecce hostia sācta bñplacēs et ꝑfecta in odorē suaui/ tatis. Ecce agn⁹ sine macula q̄ corā tōdentib⁹ se ommutuit. q̄ alapis ce/ sus. sputis illitus opprobrijs affcūs os suū nō aperuit. Ecce q̄ peccatuz ñ fecit pcc̄a mea ꝑtulit ⁊ lāguores meos liuore suo sanauit Aspice pijs sime pr̄ pijssimū filiū tuū tā ipia ꝓ me passū. Respice rex clemētissime q̄ patit̄ et reminiscē benign⁹ ꝓ q̄ patit̄ Nōne hic ē mi dñe innocēs ille quē vt ꝟuū redimēs filiū tradidisti? Nū

q̄d nō auctor vite hic est. q̄ vt ouis ad occisionē duct⁹ tibiqz obediens vsqz ad mortē fact⁹. atrocis ñ timu it mortl. subire gemit⁹? Recole toti⁹ salutis dispositor qr hic ipe ē quē ⁊ si tua ex ꝟtute genuisti mee tñ infir mitatl. ꝑticipē fieri voluisti Uē hec ē diuinitas tua q̄ meaz induta natu rā crucis ascēdit patibulū. q̄ i assūp ta carne triste tulit suppliciū. Reduc dñe oculos tue pietatis sup oculos ieffabil' pietatl. Intuere dilc̄m natū toto corpe extēsū Cerne man⁹ inno cuas manātes sāguie ⁊ remitte pla catus scelera q̄ ꝑpetrauer̄t manus mee Cōsidera inerme lat⁹ crudeli ꝑ cussū cuspide. et renoua me sacrosc̄o fōte illo q̄ inde credo fluxisse. vide imaculata vestigia q̄ nō steterunt in via peccatoꝝ ꝫ ꝑambulauerūt in le ge tua duris confixa clauis ⁊ ꝑfice gress⁹ meos i semitl. tuis. ⁊ fac me o/ dio hr̄e oēm viā iniq̄tatis. Nūq̄d ñ attēdis pie pr̄ adolescētl. tui charis simū caput niuea ceruice deflexa p̄/ ciosam resolutum in mortem Aspice mitissime cōditor dilecte sobolis hu manitatem. et miserere super infirmi plasmatis debilitatem Candet nu/ datum. rubet cruentatum latus. ten sa arent viscera. decora languēt lu/ mina. regia pallent ora. procera ri gent brachia. pendent crura mar/ morea. rigat terebratos pedes bea ti sanguinis vnda. Specta glorio/ sissime genitor gratissime prolis la/ cerata membra. et memorare benig nus que mea substantia Cōspice dei hominis penam et releua condi/ ti hois miseriam Uide redēptoris

supplicium. et remitte redempti de
lictū Hic est dñe mi quem ꝓpter pec
cata populi tui ꝑcussisti. licet ipe sit
dilectus in quo tibi bene cōplacui
sti Ecce omnipotens deus pater do
mini nr̄i iesu xp̄i dispone benignus
quō miserearis mihi Qm̄ quicquid
p̄ciosius inueni deuote obtuli. quic/
q̄d chari⁹ repperi suppliciter p̄ntaui
nihil inde reliqui quin tue exposue/
rim maiestati. Enumeraui tibi sāctis
sime sobolis mortē. quā ꝓ me credo
fuisse ꝑpessam. En supplicatio mea
ꝓpiciatio tua. hic intende pius quē
vere genueris filiū et quem redeme
ris seruum. Ecce spes mea ecce tota
fiducia tua mea. Si pro mea vt dig
nū est moriar iniquitate respice sal/
tem miserans p̄dilecte sobolis cha
ritatem. Attende in filio qd̄ ꝓpicia
turus es in seruo Vide carnis sa/
cramentū et remitte carnis delictuz
Recole qd̄ bonus ꝑpessus est filius
et obliuiscere qd̄ malus operatus
est seruus Et tibi o iesu dulcl. memo
ria quid digne retribuā pro omnib⁹
que retribuisti mihi. Hugo Ec/
ce enim triplici me debito obligasti
Siquidē qr me fecisti debeo amori
tuo me ip̄m totū. quia redemisti me
debeo me ip̄m totū. quia tāta pro/
mittis debeo me ip̄m totum. imo tā
tum amori debeo plus q̄ꝫ me ipsum
quantū tu es maior me ꝓ quo de/
disti te ip̄m et cui promittis te ip̄m.
Ancelm⁹. Quid vero pro his dul
cissime iesu ab hoīe rependi possit.
nō habet nec inuenit quicq̄ꝫ dignū
Nā si celū et terrā et vtriusq̄ꝫ orna
tū possem rependere. minime certe
vsq̄ꝫ ad mensuram debiti ꝑtingere
valerem Vt aūt in ip̄m qd̄ habeo
ꝛ possibile mihi est reddā. tui dñe
muneris est Diligēdus em̄ mihi es
ex toto corde tota mente tota v̄tu/
te ꝛ tua mihi sequenda sūt vestigia
qui ꝓ me dignatus es mori Et quō
illud fiet in me nisi ꝑ te adhereat er
go aīa mea post te. qr tota virtus
pendet ex te. Bone iesu ne reijcias
eā a facie amoris tui. languet reso/
cilla eā. saciet eā dilectio tua. impin/
guet eā affectus tuus Impleat eam
amor tuus. occupet me totuz. possi
deat totū. qr tu es cū deo p̄re ꝛ spū
sancto deus solus bn̄dictus et bn̄/
dicendus in secula seculoꝝ Amen.

Sabbato ante missam

oratio.

O Maria misericordissima ma
ter mea terra bn̄dicta O a
ger plen⁹ cui benedixit do/
minus. da nobis fructū ventrl. tui.
qr fructus tuus dulcis gutturi meo
Fructus em̄ tuus spūs est. qr vera ꝛ
naturalis caro tui vētris de spiritu
sancto ꝯcepta in fructū spūs nobis
est ꝯuersa. Tu terra illa ꝓmissa fi/
delibus quā plantauit deus a p̄nci
pio. qr nos possedit ab initio viaꝝ
suaꝝ in qua posuit hoīem quē for/
mauerat vt oparetur et custodiret
illā. Et opatus est in te gr̄e plenitu
dinem moꝝ pulcritudinē et bonoꝝ
multitudinē. Aue Maria Bernar
dus. O Maria regina regni dauiti/
ci. tu es virgo floris dn̄ici. tu es ar
ca panis angelici de qua meremur
refici Celestinus papa Solitudo

itaq; pulcre in canticis venter tuus dicitur aceruus tritici vallatus lilis. qr in eo abundauit et supabundauit refectio spiritalis cibi. Nam deo semināte. pluuia gr̄e in te descēdēte semē in herbā mutatū ē dū purissimus sanguis xp̄i factus ē. Herba vero in spicā mutata est duz de carne tua virginea deus hō factus est. Spica aūt in triticū ouersa ē dū sanctissimū corpus xp̄i collatum est in totius ecc̄e dulcissimū et efficacissimū alimētū Aue Maria Bn̄dc̄a ergo tu in mulieribus O Maria in cuius visceribus supueniente igne spūssācti coctus ē panis iste. panis inq̄z angelorꝝ panis cōfirmans corhois. Vere paradis⁹ dei tu es. que mundo lignū vite protulisti. de quo qui manducauerit viuet in eternum O vere celestis planta p̄ciosior cunctis sanctior vniuersis O vere lignū vite qd̄ solū dignū fuit portare fructū salutis Ora o virgo fecunda casta puerpera mater intacta nos illo pane celesti dignos effici Aue Maria. Eia o arbor decora. et fulgida quis nō admiret̄ q̄z suauiter fructu dulcissimo fideliuz corda reficis et corpa Esurientes inquis impleuit bonis Quis o electissima iuuenculaꝝ nisi bn̄dictus fructus ventr̄. tui qui solus oim corda replere sufficit O salutaē ꝯuiuiū i q̄ iusti exultātes epulāt̄ ⁊ n̄ solū i ꝯspcū dei. ꝫ ec̄ ip̄m deū O cena gloriosissima in q̄ ferculū apponit̄ quali nūq̄z salomon in oibus delicijs suis refici potuit. O mēsa delicatissima cibus lautissim⁹ et post eū sup oia tu pincerna eius suauior et quodammodo si fas dici est amabilior. Sine te o Maria iesus carnē quā habet habere nō p̄t quia sua caro tua caro est Igit̄ a te quā tūcunq; spōtanee se ip̄m iesus tribuat principalius xp̄i carnē suscipim⁹ Eia ergo quātū letificari debet anima deuota q̄ tu liberalissima cellaria oim charismatū btissiē trinitat̄. tā hilari vultu ad tue benedicte carnis edulium purpureiq; cruor̄. poculū nos inuitas dicens Comedite amici et bibite ⁊ inebriamini charissimi Eia ergo quid dulcius quid suauius nobis apponē potuisti. Quō cordis tui quē ad nos geris amorē lucidius exprimē potuisti q̄z q̄ carnē virgineo flore sup oia aromata redolentē nobis dares ad māducādū Aue maria Surge pia Maria surge ꝓpicia surge intra sanctuariū exauditionis. ⁊ expande manus immaculatas ante altare aureuz illud humane recōciliatōnis. erit p te impetrabile qd̄ p te ingerim⁹. erit certe excusabile qd̄ timemus. Nec diu ꝓ nobis miseris sustinere te supplicantē poterit quē tu ꝯsolata es sepissime dulcis mater infantē vagiētem O sponsa celeberrima memēto nupciaꝝ illaꝝ dū virgo ꝯcipes et dedicata pareres et impetra nobis virtute huius ineffabilis sacramenti cū affectu concipe et p effectū parē et in ꝓfectu delicatissime nutrire iesum dulcissimū filiū vteri tui Per te o Maria prosperꝝ iter hodie ⁊ quotidie habeā ad altare eius qui p te ad me descendit. Per te o bn̄dicta inuentrix gr̄e veniā in gr̄am ipsius

qui ꝑ te in meã venit miseriã. Mea chara nũc appare o Maria. ñ morare Veni cito te expecto. et mea tuo fac dilecto porrecta cũ dextera Aue Maria. ¶ Bernardus. Preterea o charitatiua mr̃ qꝛ vt tuus deuotissimus filius bñdict⁹ ait qd̃ tuũ bonũ est cõe oim. rogo te ego pauꝑ ⁊ indeuotus seruul⁹ tu⁹ q̃ten⁹ in merit. v̄gineaꝝ tuaꝝ cordis ⁊ corꝑis ꝑfectionũ deuotionũ ignei amor. quibus totiens suscepisti iesũ filiuꝫ dei bñdictũ. primo inter castissima viscera tua spũsancto suꝑueniente. dehinc statim vt eũ peperisti hũiliter qꝫ adorasti i tuis virgineis brachiis ad tua rorifera labia ad tua liliosa vbera. totiensqꝫ in tuo nitidissiõ gremio et finaliter cũ de cruce a fidelib⁹ discipulis Joseph et Nicodemo deponeret̃ Jp̃m hodie i altaritã humiliter et timorate tamqꝫ reuerenter et affectuose tractem et sumã vt sit suauitas et sal⁹ aie mee. salus et ꝓtectio in omni tentatione pax et gaudiũ in tribulatõe. lumen et virt⁹ in om̃i verbo et oꝑe. solaciũ et tutela finalis in morte. Terra q̊qꝫ cordis mei ex p̃ma maledictõne infecta. sacri sãguinis iesu instillatõne bñdictõeꝫ nouã recipiat. vt pro spina inuidie oriat̃ mihi rosa charitat. ꝓ vrtica libidinis liliũ castitatis. pro lapa vanitatis id est superbie viola hũilitatis. ꝓ tribulo aspitatis flos mãsuetudinis Qui viuit ⁊ regnat deus

Gratiarũ actio sabbato Oratio Ambrosij.

Gratias tibi ago domine iesu xp̃e clemẽtissime deus redẽptor mũdi. qui ꝓpter me mortẽ amarissimã ꝑtulisti. ⁊ vt me miseꝝ et ingratuꝫ sanares corꝑe et sãguine tuo saciare ñ dedignat⁹ es p̃cor imensã clementiã tuã vt ꝑceptio hec nõ sit mihi ad cõdẽpnatõeꝫ sed ad reꝑationẽ corꝑis et aie mee ad tutelã fidei spei augmentũ ⁊ charitatis affectũ. ad deletionẽ omniũ peccatoꝝ meoꝝ. ad euacuãdã omnẽ ptãtem inimici. eodẽqꝫ viatico in extremo vite mee articulo ꝯcede me refici. nũc quoqꝫ refectũ vsqꝫ tũc sine intermissione in gr̃a tua ꝯseruari ⁊ ad gaudia eterna ꝑ sãctos angelos tuos ꝑduci. intercedẽte btã et gloriosa sẽꝑ virgine Maria ⁊ btõ Johãne baptista et cum omnibus sanctis eius Amen

Et tu Maria aula vniuersal̃ pietatis cã generalis recõciliatõis vas et tẽplũ vite salutis vniuersoꝝ q̃ntũ tibi debem⁹ ꝑ quã talẽ cibũ habem⁹ Quid gr̃arũ q̃d laudis tibi retribuem⁹ Tu nãqꝫ dña es fõs ille ꝑuus qui creuit in fluuiũ maximũ et in aquas plurimas redũdauit ¶ Albert⁹ magn⁹. Siquidẽ ex plenitudine gr̃e tue effluxit nobis p̃mo p̃ciũ redẽptõnis de q̊ tuus dilect⁹ fili⁹ ait Bernardus O diues in oẽs ⁊ suꝑ oẽs Maria de cuius substãtia modica pars assũpta toti⁹ mũdi suffecit soluẽ delicta. Eia ergo aduocata mea tutissima age materna tua potẽtia ⁊ auctoritate añ thronũ trinitatis. quatenus hui⁹ p̃ciosissimi corꝑis ⁊ san

guinis iesu filij tui sacr̄i ɔsecratio i/
molatio atq; ꝑceptio sit pro oibus
debitis ꝓ q̄bus obligat⁹ sū ⁊ pec/
catoꝝ meoꝝ tā venialiū q̄ꝫ mortali
um tā carnaliū q̄ꝫ spūaliū et vniuer
soꝝ quoꝝ memoriā habui integra
pñia ⁊ cōtritio ⁊ supeffluens diuine
iusticie satisfactio Aue Maria Se
cūdo ex te effluxit nobis o fecūdissi
ma v̄go aqua ablutōis. Tu em̄ es
fōs ille patens dñi de q̄ scriptū est
erit fons patēs donū dauid in ab/
lutōez peccatoris ⁊ mēstruate Hu
bertin⁹ Aqua fontis hui⁹ ē xp̄us q̄
dilexit nos et lauit nos a pcc̄is no/
stris in sāguine suo. scꝫ qñ capite cō
fosso spinis. corpe diuulso flagellis.
pedib⁹ et manibus dilaceratis cla
uis ferreis et vltra hec oib⁹ pūctis
sui corpis sāguinē influētib⁹ cruore
fuso totalit̄ ip̄e iesus me⁹ sine sāgui
ne relictus ē. ita vt vix minimā gut/
cā sāguinis retinuit in corpe suo p̄
cioso vt nos plene sanaret Igit̄ O
pulce rrima celi regina intercede ꝓ
me ⁊ oib⁹ q̄uoꝝ memoriā habui. q̄
tenus hui⁹ sacr̄i ꝑceptio in q̄ et a q̄
est ois puritas aie et pulcritudo sit
imaginis dulcis filij tui in aia nr̄a
reformatio. Pro illa em̄ i nobis re
formāda ipse q̄ ē speciosus forma
p̄ filijs hoim splēdor glorie in quē
desiderāt angeli prospicē fact⁹ ē te
inspiciēte q̄si leprosus indecorus nō
hñs spēm neq; decorē. Quāobrē o
Maria tua materna intercessiōe aie
nr̄e v̄tute huius suscepti sacr̄i hoc
pociāt̄ desiderio vt coruina nr̄a pel
le p̄terite vite in calido sāguine de/
licati ⁊ pij iesu q̄ igne amoris feruet
et ebullit vsq; ad ip̄m pect⁹ totalit̄

adusta et expurgata velut columbe
albissiē cādidate ⁊ dilecte sue sponse
effecte in ɔspcū suo fulgeam⁹ Aue
maria Effluxit ec̄ nob̄ a plenitudie
tua O maria medicina cu ratōnis.
Origenes. Vñ scriptū est Altissi
mus de terra creauit medicinā. hoc
terre noie tu v̄go btissima intellige
ris q̄ nō imerito fuisti fecūda. qꝛ in
te descēdebat tota diuinitas. Vñ
Augustinus Itaq; tu dña cella es
aromatica ex q̄ vulneꝝ nr̄oꝝ efflux
it medicina Ancelm⁹ Nā partus
tu⁹ bñdict⁹ O dña nō solū te inesti/
mabili gr̄a sublimauit ꝫ et totū mū
dū pcc̄oꝝ vulnerib⁹ putridū ex te
prodiēs mira dispēsatōne sanauit.
Impetra g⁹ nobis o misericordissi
ma dña ⁊ mr̄ a dilc̄o filio tuo iesu q̄
te nr̄am medicinā fecit. q̄ten⁹ b̄ vn
gentū mie tue delicate carnis ⁊ san
guinis sui spūsc̄o pleni sit ɔtra oia
vulnera meoꝝ pcc̄oꝝ et oim quorū
memoriā habui medicia ꝑpetua. sit
motus viciorū nr̄oꝝ tā carnaliū q̄ꝫ
spūaliū ꝑfecta q̄etatio. ɔcupiscēcia
rū iniq̄ꝝ ambitōis et ois supbie ex
terminatio. atq; in oib⁹ mēbri. nr̄is
cūcte libidinose cōmotōnis mortifi
catio Augustin⁹ Aia quoq; mea
in sōnis nō solū ñ ꝑpetret tales cor
ruptelas ꝑ imagies aiales vsq; ad
carnis fluxū. ꝫ nec ɔsētiat q̄dem. vt
deo pr̄i sac̄tissimū corp⁹ ⁊ sāguinē
filij tui ꝑ singulos dies i honoē tuo
ad oim pcc̄oꝝ salutē offerre valeā.
Aue maria Profluxit etiaꝫ ex te
nobis o bñdicta v̄go panis refecti
onis Tu es em̄ nauis illa institoris
delōge portās panē hūc. Delonge
dicit qꝛ ip̄e ē panis viuus q̄ de celo

descẽdit Iste panis pistus fuit i in carnatõe. ꝫ fract⁹ in passiõe. qñ mi/sit clarissimã aiaꝫ suã ad limbũ diui sã a corpe qđ latuit in sepulcro.

Ancelm⁹ Eia g° genitrix vite aie mee. alitrix reꝑatoris carnis mee. lactatrix saluatoris toti⁹ sbñe mee. intercessione tua glosa aia mea arida fame et inedia macerata sic repleat adipe ⁊ pinguedie suscepti sacri corporis filij tui qđ diuino melle refluit. vt sũ sicut oliua fructifera i domo dei. faciens dignos fruct⁹ pñie professiõisqꝫ mee. q̃ten⁹ qđ hũano ore dicor in oculis oim scoꝝ veraciter esse valeã. Aue maria Ancelmus Singularis v̄go sũma et perpetua sola mr̄ et v̄go sc̄a Maria. in fine oratõis et extremo h⁹ indigne supplicatõis hoc vnũ rogo ꝫ vnũ p̄cor ⁊ supplico in nõie dilectõis et dilecti filij tui dona m̄ misero iugẽ et ꝑennẽ memoriã suauissimi nois tui. Sit cibus dulcissimus cibus suauissimus aie mee assit mihi in ꝑiculis assit mihi in angustijs. assit mihi in p̄ncipio leticie mee. Si em̄ ꝫ dei dono mereor obtinẽ nullatenus fũditus vereor interire Adest em̄ mihi tua gr̄a sẽper. aderit miseratio ⁊ ꝓtectio tua. Et si in infernũ dimersus fuero. eo me req̄res ⁊ inde extrahes me ⁊ reddes filio tuo q̄ me redemit sãguine suo iesus xp̄us dñs nr̄ Et o pie dñe iesu ꝓpt̄ nimiã dulcedinẽ tue dulcissime mr̄is q̄ te letificat ⁊ hoies. conserua mihi grãꝫ tuã. grãm inq̄ꝫ ineffabilẽ v̄tuosissimi corpis ⁊ sãguinis tui sacr̄i vt mecũ sit sꝑ ⁊ laboret mecũ qꝫ vsqꝫ in finẽ ꝑseuẽt. vt gr̄a tua in me vacua ñ sit Da mihi hodie et sꝑ desiderare et velle qđ tibi magis acceptũ ẽ et chari⁹ placet Tua volũtas mea sit et mea tuã sẽꝑ sequat̄ volũtatẽ ⁊ optime ei ꝯcordet. Sit mihi vnũ velle et nolle tecũ. nec aliud posse velle aut nolle nisi qđ tu vis. Da mihi oibus mori q̄ mundi st̄. ⁊ ꝓpt̄ te amare ꝯtẽni ⁊ nesciri in ꝫ seculo. Da mihi suꝑ oia desiderata in te q̄escẽ. et cor meũ in te pacificare Tu es vera pax cordis. tu sola req̄es. extra te dura st̄ oia ⁊ inq̄eta In hac pace in id ip̄m. ꝫ ẽ in te vno summo ⁊ eterno bono dormiã ⁊ requiescam Amen.

Dominica die ante missam Oratio bona. Ambrosius

Consciẽtia dñe iesu trepida accedo ad sumẽdũ sacrum mysteriũ corpis ⁊ sãguinis tui de ꝓprijs meritis nihil p̄sumens ꝫ de mia tua ꝯfidẽs. vereor dñe ex inobia condẽnari si dimitto. vereor dñe iudiciũ sumẽ si accedo. Attrahor ꝑ grãm retrahor ꝑ culpã. Impedit me carnis fragilitas. plus q̄ꝫ tãti mysterij delectat charitas Scio dñe oculos tue maiestatis. me contẽplari in oib⁹ horis. ⁊ sc̄m ãgelũ tuũ ad ꝫ mysteriũ corpis ⁊ sãguis tui assistẽ ministerũ Quali ergo fiducia ego miserrim⁹ pc̄cor audeo accedẽ q̄ grauissiẽ sordesco ꝑ vicia? q̄ cum sim v̄mis ⁊ materia carnis. quõ audeo ꝑticipaẽ mysterio tãte dignitatis? Sꝫ recordare dñe creature tue quã redemisti ꝓp̄o sãguie tuo. penitet em̄ me ꝙ peccaui. cupio emẽdare qđ feci Da ergo clemẽtissime domine mihi misero spaciũ penitendi. cui tã diu peꝑcisti delinq̄nti. ⁊ ꝯcede vt hec sacrosancta ꝑticipatõ cor

pis et sanguinis tui quā ego indig/
nus mente et corpe sumere p̄sumo.
sit oim peccatoꝝ meoꝝ tā mortali/
um q̄ꝫ venialiū remissio. ⁊ cogitati
onū turpiū ac vanaꝝ effugatio. sit
bonoꝝ sensuū reintegratio. sit ope
rū tibi placentiū salubris efficacia.
sit aīe et corpis redēptio. sit contra
hostes visibiles et inuisibiles et con
tra oēs tēptationes diabolicas fir
ma defensio. ¶ Ancelmus. Et o mi
dn̄e iesu xp̄e. helias et helise⁹ vt mor
tuos suscitarent mortuis se iūxerūt
et mēbra viua mēbris mortuis co/
aptauerūt. dn̄e viui mortuos atta/
ctos viuificauerūt et mortui viuis
nil nisi gloriā intulerūt Tu quoqꝫ si/
militer O p̄dilecte dn̄e iesu xp̄e qui
de sinu patris exiuisti portare dolo
res nr̄os. q̄ qꝫ vt mortuas aīas su
scitares mortuū te fecisti. Descēde
p̄cor hodie ꝑ sacr̄m tuū ad mortuū
istū. expande te sup mortuū istū. Ca
lefiat confotus tue cōpassionis at/
tactu mortuus iste. vt viuus glorifi
cet deū p̄rem et te mortu⁹ iste. Eia
iesu amor meus in charitate nimia
q̄ crucē ascendisti. cui amabilia mē
bra coniūxisti. amoris tui brachia
sup me extende. cū abundāti gr̄a ꝙ
pn̄s sis on̄de. Accelera ingredere
veni festinanter. peccatori iungē ro
go te amanter. vt voluisti subueni
dilue peccata ⁊ benigne ꝑfice bona
inchoata Salue candidissime pais
angeloꝝ. salua sapor optime in cor
da dilectoꝝ. Salue saluberrima sa/
lus lux pulcerrima in tenebris ceco/
rū. pelle cordis nebulā tuos da ful
gores. oēm fuga nebulā eijce lan/
guores Veni veni optime veni iesu
chare in sinu aīe mee gratāter habi
tare O iesu dulcissime mihi cōiūga/
ris et peccatoris aīe ne irascaris O
rex eterne dn̄e vnū p̄cor a te fac ꝑ
tuo noīe in ea charitate q̄ in carnez
fragilē dignatus es venire. ad me
despicabilē digneris introire Tot⁹
mihi iūgere verus heliseus cor meū
cōplectere dulcis hospes me⁹ Quis
sim nō cōsideres. peccator sū et re⁹.
sed cur hō fieres memento pie de⁹.
vt peccata tolleres vulnera cura/
res. infirmos solidares. cecos illu/
minares. hec in me ꝑficias amator
aīaꝝ. mentēqꝫ reficias panis ange
loꝝ. in hac me miseria dignare gu/
bernare. in aduersis et ꝓsperis fac
constanter stare. Tibi laudes cane
re te iugiter amare Cōpleto tandē
cursu seculi tibi cōregnare. ¶ Ber/
nardus O dn̄e ad te veniem⁹. post
mortem aut tuū tribunal iudicādi
astabim⁹ Igitur q̄ nobis ita famili/
aris esse dignaris in vita ꝙ a nob
cōsecraris tractaris et māducaris
noli nobis alien⁹ eē in morte. ꝫ par
ce nobis in die mala. Cōfūdāt de/
mones q̄ nos tūc ꝑsequentur De/
strue fortitudinē coꝝ in virtute tua
qꝛ nō est alius qui pugnat ꝓ nobis
nisi tu deus salutaris noster

Gratiarum actio post celebrationem die dn̄ica

Eia dei sapiētia dn̄e iesu xp̄e
quō potuisti mecū misericor
di⁹ agē ⁊ ad te diligēdum
dulcius et efficacius inuitare Quia
enim ascensurus eras ad dexteram
patris tui. mihi q̄ꝫ q̄ꝫ ꝑ oēm moduz

indigno ⁊ imerito ptãtem dimisisti vt cum velim te habeam in altari. per venerabile corporis et sangui/nis tui sacramentum ¶ Huberti nus Quatenus sic te in isto et cum isto haberẽ mee recõciliatõis sacrificiũ mee refectõnis viaticũ mee cõtẽplatõis speculũ et in mensa angelorꝝ mee beatificatõis p̃mium O sacramentũ mee mortis munimentuꝫ O beatitudinis mee materia. o mee punitõnis solitiuũ O mei desiderij sanatiuũ. Trãsforma me in te. vt in te viuã et in te requiescã. te cogitẽ te comedã. Tu sis mihi liber studij lectus sõni. arca thesauri. tranquillatio animi. plena crucifixio mee car/nis peccati. Tu plena trãsformatio mei cordis in te Ad hoc nẽpe cibũ hunc salutarẽ nobis cõicare dignatus es. ¶ Bonauentura. Quid em̃ est aliud tuũ sanguinẽ qui sedes est aĩe bibere. nisi nr̃am aĩam aĩe tue inseparabilit̃ colligare. hoc ẽ qđ vis. hoc ẽ qđ desideras deꝰ meꝰ. redẽptor meꝰ dñe mi hoc ꝓ tãto tpe procurasti. Pro hoc em̃ a iuuentute et infantia tua laborasti Hoc ergo nobis ꝯcedas. qui vt nos tuo inebriares amore. ꝓ nobis plenũ amoris sanguinẽ effudisti. ¶ Augustinꝰ. Et nũc scio dulcl. dñe iesu xp̃e ꝙ ingratitudo displiceat tibi. que est radix totius mali spũalis. obstruens fontes diuine mĩe sup̄ hoĩez. et ventus quidã desiccans et vrens omne bonũ. Quãobrẽ ad te pulso O sapien/tia q̃ aperis os mutorꝝ. da mihi vocẽ laudis vt enarrẽ vniuersa mira/bilia q̃ tu m̃ ꝯtulisti. ecce dñe creasti me cũ ñ essẽ Et vñ mihi h̃ pr̃ miseri cordissiẽ. q̃ mea merita. q̃ mea gr̃a vt cõplaceret añ cõspectũ tue maiestatis creare me Nõ em̃ erã et creasti me. nõ dico stipulã. nõ ignẽ. nõ aurꝝ nõ piscẽ. nõ serpentẽ nõ aliud ex brutis aĩalibꝰ. sed paulo minꝰ ab angelis. Cõfiteor em̃ dñe deꝰ meꝰ cũ me creasti hoĩez rõnis capacem angelis quodãmõ creasti me parez qꝛ possuꝫ ꝑfici ꝑ verbũ tuũ vt veniam ad equalitatẽ angelorꝝ. vt habeã adoptionẽ filiorꝝ ꝑ vnigenituꝫ verbũ tuũ dñe ꝑ dilectũ filiũ tuũ in quo tibi bñ cõplacuit iesũ xp̃m vnicũ dñm nr̃m et redẽptorẽ nr̃m. qui dilexit nos plus q̃ꝫ se. ꝑ quẽ habemus fiduciã repositã et firmã spem apud te et accessũ firmum veniendi ad te. qm̃ dedit ptãtem filios dei fieri etiã oĩbꝰ qui inuocant et credũt in nomen eius. Talẽ me creasti dñe rege qđ creasti. nõ pereat q̃so creatura in malicia mea quã opata est bonitas tua Hec te cogat clemẽtia dñe ad saluandũ qđ creatũ ẽ que cõpulit te creare qñ creatũ non est. Sicut em̃ dñe nõ erã ⁊ de nihilo fecisti me. sic si non regis me in te adhuc ad nihilum redigor in me. Creasti me dñe rege qđ creasti. opa manuũ tuarꝝ ne despicias Sed et summe benignitati tue et charitati ꝓpter quaꝫ me creasti confiteor liberator meus toto corde meo. ne sim ingratus quoniam liberasti me Quotiens iam me absorbuerat ille draco et tu ab ore eiꝰ extraxisti me Quotiẽs peccaui ⁊ ip̃e fuerat ꝑatꝰ deglutire me. ꝫ tu defẽdisti me. Cũ cõtra

te inique agebã. cũ tua mãdata frã gebam. stabat ꝓtus ipe vt recipe ret me ad infernũ. sed tu phibebas Ego te nõ timebã. sed tu me custo/ diebas. Ad te recedebã. imo inimico me exhibebã. tu me ipm ne accipet deterrebas. sic me multotiẽs de fau cibus diaboli. ⁊ de ore leonis eripu isti et ab inferno me licet nescientez multis vicibus reduxisti. Descendi enim vsqz ad portas iferni. et ne illuc cadere tu me tenuisti. Appropinq̃ui ad portas mortis ⁊ ne me ipa cape ret tu fecisti. De morte etiã corpis tu me septies eripuisti. Saluator me us cũ graues morbi tenerent me tu in ꝑiculis multis ꝑ aquas ꝑ terras ab igne et cũ ꝑiculo liberans semꝑ mihi astabas ⁊ misericorditer salua bas. Sciebas quidẽ dñe qr si tunc me mors occupasset. aiam meam in fernus suscepisset. et ꝓpetuo dãna/ tus fuisse. sed tua misericordia tua pietas ꝑuenerunt me eripiendo de morte corpis et aie dñe deus me⁹. Hec et alia multa tua bñficia mihi exhibuisti. et erã cecus et nõ cogno ui donec me illuminasti. Nũc igitur lux aie deus me⁹ vita mea lumẽ o/ culoꝝ meoꝝ ꝑ q̃ video. ⁊ illumina sti me ⁊ cognosco te. qr viuo ꝑ te. ⁊ grãs tibi ago q̃uis viles et exiles et impares tuis bñficiis. Sed q̃les habet mea fragilitas offero. qm̃ tu solus deus creator meus benignissi mus qui amas aias et nihil odisti dñe eoꝝ que fecisti. Idcirco dñe de us sãctificator meus iussisti me lege tua vt diligã te toto corde meo. et ex oib⁹ virib⁹ meis et etiã ex intimis medullis cordis mei. oibus horis atqz momentis quib⁹ fruor mie tue. qm̃ semꝑ ꝑieram nisi quia me regi. semꝑ morerer nisi qr semꝑ me viuifi cares. In omni ergo momẽto me ob ligas dũ omni momẽto mihi mag na bñficia prestas Sicut ergo nulla hora ẽ vel pũctus in omni vita mea q̃ tuo bñficio nõ vtor. sic nulluz de bet esse momentũ quo te nõ habeã ante oculos meos in memoria mea Sed nec hoc valeo nisi tu deberis mihi. Tuũ est hoc donũ dñe vt dili gamus te cuius est omne bonũ Iu bes te diligi. da quod iubes et iube qd̃ vis. O ignis qui semꝑ ardes. ⁊ nũquã extingueris O amor qui sẽꝑ ferues et nũquã tepescis. accẽde me accende inqz me totũ. vt totus dili/ gã te solũ. viuã iam nõ mihi sed tibi sit vita mea. que ꝑierat in miseria mea. sed suscitata est a misericordia tua. qui es deus miserator et miseri cors et multe misericordie omnib⁹ his qui diligunt nomẽ tuum quod est benedictum in secula Amen.

Librorũ ac tractatuum

doctoris consolatorij egregij viri Magistri Johannis gerson Can/ cellarij parisieñ volumẽ quartũ stu diose elaboratoꝝ per me Johãnem Koelhoff de Lubeck felicl. Colonie ciuẽ Anno gratie M. cccc. lxxxiiij. in vigilia Sancti matthie apostoli fi/ nit feliciter.

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF